
DAGENS FRÅGOR

VAR ÄR STATSMINISTERN?

Utan att vi vet hur det gick till har vi tydligen genomfört ännu en författningsreform i Sverige: Vi har tydligen fått ministerstyre. I många länder är det ministern som styr sitt fackområde och ger order till sina ämbetsverk. Enligt den författning som vi trots gälla är det regeringen som fattar beslut. Och om det gäller att förklara politiskt känsliga beslut är det något som ankommer på statsministern. Men plötsligt är det tydligen ministern som är ansvarig och får löpa gatlopp i media. Anders Sundström mobbas oavlatligt för en räckta stolliga förslag. Blomman får stå och trassla in sig i gissningar om hur Bosnien-kroaterna kommer att behandlas. Och Lena Hjelm-Wallén lämnas obarmärtigt att i utrikespolitiken strimlas av Carl Bildt och tappa koncepterna i sådan grad att hon instämmer med Olof Johansson. Vart har statsministern tagit vägen? Om han nu satt i system att utnämna ministrar som saknat kunskap på sina fackområden är det desto viktigare att ge dem stöd och visa att deras förslag och beslut är regeringens.

Ingvar Carlsson påstås vara mycket lojal mot sina medarbetare. Om de utsätts för kritik lär de sitta så mycket säkrare. Så på sätt och vis är de kanske tacksamma för de hundhuvuden de fått bära.

DEN LÅG VÄL OCH FLÖT

Det vore tidskriften främmande att försöka konkurrera med så välinformerade källor som Tysta Mari eller Hugin & Mumin, för att inte tala om Resumés skvallerspalt. Men ändå.

Häromdagen gick vi på konditori. Framför oss stod en storgvuxen man som just inhandlat söndagens ranson av wienerbröd och småkakor. Flickan bakom disken avkrävde honom 61 kronor för hans dagliga bröd varpå mannen överräckte en 500 kronorssedel (till synes ovikt och färsk från tryckeriet...).

- Du har inte en krona, frågade flickan.

- Nej, tyvärr, svarade mannen som vid närmare inspektion visade sig vara riksbankschefen Urban Bäckström.

Nu är det ju en smula komiskt men framförallt lite tragiskt med en riksbanks-

---

chef som saknar sin krona. Vi stod därför just i begrepp att ingripa som räddare i nöden och bistå riksbankschefen med en enhet av hans valuta, när flickan raskt beslöt att eftersänka honom kronan.

Kanske var det i denna handling som den största tragiken låg? Ty kunde riksbankschefen egentligen få ett tydligare besked om tillståndet i hans fögderi och vilket värde medborgarna sätter på kronan?

GREVLIG MORAL

Ian Wachtmeister planerar ett nytt parti. 20 dugliga personer och tio miljoner kronor är allt som krävs för att förändra Sverige, om man får tro huvudägaren i The Empire.

Det är svårt att veta om han driver med sin omgivning. Inte minst därför att Wachtmeister nu förklarar att tonvikten i det nya partiet ska ligga på "etik och moral"(!).

Det är trots allt inte många veckor sedan vi bevittnade ny demokratisk fullständig moralisk kollaps på sin förhoppningsvis sista kongress. Anklagelserna om fiffel och båg haglade i luften. Och man betedde sig mot varandra på ett sätt som skulle gjort borgmästare Daley grön av avund.

Det var inget engångstillfälle. Kongressen var bara en logisk följd på det som varit tidigare. Ian Wachtmeister må ha haft mer eller mindre ädla motiv för att starta ny demokrati. Men det var en draksådd som han och Bert Karlsson

åstadkom för knappt fem år sedan. Partiet blev ett veritabelt näste för rättshaverister och omoraliska småskojare. Visst, här och var en och annan naiv idealist, det är sant, men de var och förblev en klar minoritet.

Sent ska den stackars konsulten glömma då han inbjöds att föredra de senaste politiska förändringarna inom sitt specialområde för ny demokratisk riksdagsgrupp. Han kom blek tillbaka och berättade hur ledamöter ur riksdagsgruppen till hans oförställda förvåning öppet hade skrutit med och skämtat om hur de drev sina privata verksamheter svart.

Och sedan har Ian Wachtmeister mage att tala om att starta ett nytt parti som ska stå för "etik och moral". Det finns bara en förklaring. Greven tror förmodligen att dubbelmoral är dubbelt så bra som vanlig moral.

DET ÄR ROLIGARE ATT VINNA

Miljöpartiets kongress härförleden krävde en ny folkomröstning om EU. Mot partiledningens vilja ska sägas.

Mot bakgrund av miljöpartiets syn på kärnkraftsomröstningen 1980 är kravet ett uttryck för en intressant syn på folkomröstningar: "Så länge vi förlorar kräver vi att dom ska göras om - när vi vunnit ska resultaten gälla i evig tid."

Man får lust att med Carl Bildts ord uppmana inte bara Per Gahrton utan hela miljöpartiet att gå och lägga sig.